

Ceny gminne

Kategorie: Zjawiska

Wraz z przejęciem przez administrację żydowską aprowizacji oraz wprowadzeniem przydziałów żywności, ceny produktów, w tym chleba, zostały ustalone ogólnie. Miało to zapobiec spekulacjom na rynku. W pierwszych miesiącach funkcjonowania getta do sklepów dostarczano listy cen, podpisane przez Mordechaja Chaima Rumkowskiego. Przydziały żywności podawane były publicznie z ceną łączną za wszystkie produkty. Przydziały dodatkowe jednego produktu, wydawane na określony talon (kupon) karty żywnościowej, również miały podawaną cenę. Na przykład: 24 stycznia 1941 r. na talon nr 98 karty wydawano jednej osobie 100 g mięsa w cenie 0,17 mk. Ceny gminne, określane też jako ceny nominalne, obejmowały wszystkie towary, w tym węgiel, mydło, zapalki, a więc produkty wchodzące w skład przydziałów. Jednolite ceny zostały wprowadzone także w kuchniach gminnych.

Ponadto ogólnie ustalano również ceny za wywózkę śmieci i fekaliów (upubliczniono je w obwieszczeniu nr 143) czy towarów produkowanych w getcie na potrzeby wewnętrzne, np. obuwie (tropy męskie 6 mk, damskie 5,50 mk, dziecięce 4,50 mk). Pomocy lekarskiej w ambulatoriach należących do Gminy (vide) również udzielano zgodnie z cennikiem; najubożsi mogli liczyć na leczenie bezpłatne, po okazaniu świadectwa o ubóstwie.

Ceny gminne podlegały niewielkimwyżkom, czego nie można powiedzieć o cenach wolnorynkowych, które były barometrem sytuacji w getcie, często rosnąc wskutek szerzącej się plotki. Aparat administracji żydowskiej starał się walczyć ze sprzedażą na wolnym rynku, zwłaszcza z wygórowanymi cenami. Kontrolą cen w sklepach zajmował się powołany 1 kwietnia 1940 r. Referat Kontroli Cen z siedzibą przy Lutomierskiej 1, będący jednostką Służby Porządkowej (vide Ordnungsdienst). Kontrolerzy sprawdzali zarówno ceny w sklepach gminnych, jak i zwalczali handel na czarnym rynku.

„W dniu dzisiejszym funkcjonariusze Urzędu Kontroli Cen wraz z członkami Służby Porządkowej z rewiru na [Bałuckim Rynku](#) (vide)

przeprowadzili obławę na placu Pilcera, na którym dokonywany jest handel artykułami żywnościowymi. W przeciągu pół godziny handlarzom uprawiającym lichwę odebrano towar, po czym żywność zwieziono do lokalu Urzędu Kontroli Cen. Z polecenia Prezesa zarekwirowane artykuły żywnościowe uległy konfiskacie i zostały przekazane do sprzedaży do punktu rozdzielczego dla chorych”¹.

Ewa Wiatr

Przypisy

1. Kronika, t. 1, s. 156, 5.04.1941.

Źródła

APŁ, 278/415, s. 32; ibid., 278/866; Kronika, t . 1, s. 156, 5.04.1941.

Tagi

administracja żydowska aprowizacja gospodarka życie codzienne

Data aktualizacji: 16-03-2026

Data dodania: 07-08-2025